

Senyor Martínez Barrios:
La comunicació que inter-
ressa més als abonats,
és la de la Telefónica
amb els seus vaguistes.

Presos gover- nats, no

A les presons espanyoles hi ha uns homes, detinguts, com en els temps de la Monarquia, per la sola voluntat d'un home: el governador civil de la "provincia" respectiva.

Això no pot ésser de cap manera. Un ciutadà pot ésser víctima d'un error polític, i de resultes d'aquest error, inculpat arbitràriament. Però aquest ciutadà, així que és detingut, ha de passar immediatament a poder del jutge perquè aquest examini i investigui, en el termini d'hores que li marquen els lleis, si és o no culpable del delictes de què se l'acusa, i d'acord amb el resultat d'aquesta informació judicial, ha d'ésser processat o ha d'ésser alliberat.

Tot el que no sigui això, és anar contra la República. Perquè la República ha d'ésser justícia, i no pot ésser de cap de les maneres, arbitràriament.

Ja ens fem càrrec que els ministres del Govern republicà no pòden estar en tot, i que no és directament culpa d'ells, si un guàrdia civil abusa de la seva autoritat, si un alcalde fa mal ús de la seva investidura, si un policia fa una detenció arbitrària — adhoc podent obeir a una venjança — si un governador manté il·legalment uns homes empresonats. Tot això és possible dins de la República, perquè ni tots els guàrdies civils, ni tots els policies, ni tots els alcaldes, ni tots els governadors, són persones en els quals puguem fiar en absolut.

Però és precis que si el senyor Maura, ministre de la Governació, és partidari de les detencions governatives, el senyor Alcalá Zamora, que està per damunt d'ell, i que és home que el creiem incapaç de cap injustícia, faci entrar dintre de la llei els funcionaris de l'Estat i els representants de l'autoritat que se'n surtin.

A les presons només hi poden haver els que els jutges hagin sotmès a processos. La República no hi pot tenir tancats altres ciutadans als quals no els pugui ésser provat que han comès un delictes, perquè la República no es pot fer solidària de res que toqui l'arbitrarietat.

Aquests presos de Barcelona que han declarat la vaga de la fam, si realment són presos governatius, tenen tota la raó en llur protesta. Si estan sotmesos ja a procediment, i aquest segueix el seu curs, no tenen raó, perquè sobre no ésser víctimes de cap injustícia, llur acte vol representar una coacció als instruments del poder judicial.

Cal que immediatament sigui aclarida la situació dels presos governatius de tot l'Estat espanyol republicà. Si hi ha elements que conspirin contra la República i contra l'ordre democràtic, i no hi ha encara lleis que estableixin les sancions que han de correspondre a aquests delictes, que les Constituents es pronuncin ben aviat a propòsit d'aquesta falta. Els que se surtin de la llei, que siguin castigats inexorablement. Però els que no es pugui demostrar amb proves, que se'n hagi sortit, que siguin alliberats.

La República no es pot fer solidària de cap injustícia. Per a aquest viatge no necessitem treure la Monarquia. La República es farà més sòlida com més doni la sensació que descansa damunt bases rectes i justícies.

Una nova revol- ta a Nicaragua

ELS MARINERS AMERICANS HAN MORT EL LIDER DELS REBELS

Managua, 1. — El líder del moviment rebel contra l'ocupació de Nicaragua per tropes nord-americanes, Agapino Altamirano, ha resultat mort en un encontre sostingut amb els fusellers marins als quals derrotaren els rebels. — Fabra

Un terratrèmol

UNA CIUTAT DESTRUÏDA I VUITANTA MORTS

Simla, 1. — Amb motiu dels recents moviments sísmics registrats durant la setmana última en el districte de Kalat, han resultat 80 tes 80 persones.

Ha quedat destruïda completament la població de Dhadar. — Fabra

El manifest dels 30 militants destacats de la C. N. T.

A propòsit de la publicació del manifest signat per 30 destacats militants de la C. N. T. que L'OPINIÓ va publicar diumenge passat (amb uns títols, nostres, per fer-lo més llegible) i que després els altres diaris han reproduït, els signants del manifest han redactat la nota següent:

ACERCA DE UN MANIFIESTO

La Prensa ha recogido el manifiesto que un puñado de militantes de la Confederación ha lanzado a la publicidad dando a conocer su pensamiento sobre cuestiones que afectan a su participación en el movimiento sindical. Pero la Prensa se ha permitido no tan sólo criticarlo, lo que consideramos natural, sino intercalar títulos por los que se da un cariz a la hoja que no es el que los firmantes le han dado en su redacción, y a mencionar otros organismos que nada tienen que ver con este asunto. Ni nosotros hemos mencionado a esos organismos, ni teníamos por qué. La intención es clara, si no para la inmensa mayoría de los lectores, si para los que conocen íntimamente el movimiento sindical y para los que siguen con atención la línea trazada por determinados elementos de la política catalanista. Como estimamos que desvirtúa en parte nuestra posición de imparcialidad y la limpieza de nuestro pensamiento, enviamos esta nota a la Prensa, en la seguridad de que habrá de recogerla como hizo con el manifiesto.

Los militantes confederales que han firmado la hoja, son anarquistas, sindicalistas revolucionarios. Consideran que la obra del proletariado está vinculada en las organizaciones de que forma parte y, por tanto, combaten toda tendencia encaminada a dirigir la organización desde fuera, es decir, por la impulsión de los partidos, llamémoslos como se llamen. La organización obrera ha de afrontar con todos los deberes que le imponen su significación, ya de orden inmediato en las luchas por mejoramiento económico de la clase trabajadora, como inmediato en la preparación de la clase para el cumplimiento de sus fines históricos. Y de afrontar esos deberes integra-

mente, reabando la absoluta responsabilidad que con ellos se contraen. No debe eludir ninguno, entendiéndose bien, ninguno.

Però és objecte de interpretacions. Hay quien estima — los socialistas, los comunistas — que la obra revolucionaria del proletariado debe estar dirigida por el partido político, por el suyo respectivo, y en ese sentido está enfocada su crítica y su acción.

Esta posición podría ser comparada por elementos de nuestra tendencia, desviando esencialmente la corriente de ideas a la cual aportan su inteligencia y sus actividades.

Los obreros que firmamos el manifiesto, consideramos esto como un grave peligro para nuestras ideas y para la marcha general de nuestro movimiento. Estimamos que constituiría una desviación gravísima que nos pondría al nivel de los partidos a quienes combatimos por sus tendencias "directoras" de la organización sindical. Llamar la atención sobre este hecho, pública y francamente, ha sido nuestra única intención. Por eso la Prensa ha desfigurado el manifiesto al intercalar títulos sin fundamento y al interpretar torcidamente las razones que se exponen en la hoja.

Mantenemos nuestros conceptos íntegramente. Estimamos que la hora actual de España es una hora revolucionaria. En esto están acordes hasta quienes viven separados de nosotros por sus ideas y por su significación social. El reconocimiento de este hecho destruye las suspicacias levantadas. Y, por tanto, consideramos que las decisiones del proletariado han de ser marcadas por ellos mismos directamente y no por delegación en núcleos formados al margen de los Sindicatos.

Después de esta nota creemos que no se continuará interpretando el manifiesto como hasta hoy, interpretaciones que han querido dar la sensación de que en el seno de la Confederación Nacional del Trabajo existen diferencias sustanciales. Nuestra interpretación es clara y acorde fundamentalmente con las ideas y las tácticas de la Confederación, a la que queremos ver triunfante, dueña de sí misma y de los acontecimientos.

Los firmantes del manifiesto

La vaga general a Saragossa

ELS VAGUISTES SON SECUNDATS PER LES DONES, LES ESCOMBRIERES EMPORQUEN ELS CARREERS. ES DEMANA QUE EL GOVERNADOR SIGUI DESTITUÏT

Saragossa, 1. — La vaga general és absoluta sovintejant els incidents promoguts pels vaguistes per què s'han dedicats a fer caure els pals telefònics amb l'objecte de dificultar les comunicacions.

Els vaguistes són secundats per les dones. Com a conseqüència de la vaga dels empleats del servei de neteja la ciutat ofereix un aspecte de gran brutícia.

El sindicat s'ha reunit i ha acordat la continuació de la vaga i mantenir la petició de destitució del Governador el qual es considera com responsable dels successos.

A les afores de la ciutat des de molt dematí es situaren grups de vaguistes que impeden entrar a la capital als carros de verdura per el proveïment de la ciutat.

Els aldarulls no cessaren fins prop de l'una de la tarda, en què es retiraren les forces de l'exèrcit i sortí la guàrdia civil.

Quan els vaguistes trencaven els cables que conduïen la força elèctrica, es produïren freqüents xispes, amb l'alarmar consegüent.

CARREGUES. ESTAT DELS FÉRITS

A la tarda la guàrdia civil patrulla pels carrers i pel passatge de la Independència i demés punts estratègics. Alguns grups insulten els guàrdies, que donen càrregues, dissolent-los, encara que tornen a refer-se.

Estiguérem a l'hospital preguntant per l'estat dels ferits en la topada d'ahir. Segueixen en el mateix estat de gravetat.

MESURES PER RESTABLIR L'ORDRE. DETENCIONS

ELS VAGUISTES APEDREGUEN LA FORÇA PÚBLICA I EL "CÍRCULO MERCANTIL"

Saragossa, 1. — Durant la tarda d'ahir s'han practicat nombrosos

des detencions d'individus que cometien actes de sabotatge en les línies telefòniques.

El governador ha manifestat que estava disposat a mantenir l'ordre a tota costa i per a aconseguir-ho adoptaria les mesures que cregui necessàries.

Els obrers continuaren durant la tarda reunit-se pels carrers. Al Passeig de la Independència amb la barricada i perapetats al seu darrere han tirat rocs contra la força pública. Han estat detinguts Martí Lozano, de vint-i-tres anys, que ha lesionat el sargent de Seguretat Vicent Encuentra i Andreu arrascosa, qui ha agredit el guàrdia de Seguretat Martele.

Han acudit els soldats amb diversos camions i s'han emportat tots els objectes que havien utilitzat els vaguistes per a formar la barricada.

La policia també ha detingut un subjecte anomenat Jaume Alonso

quan estava enfilat en un pal de telèfons tallant la línia.

El detingut ha ingressat a la presó. — Atlante.

La tarda continua essent força moguda. Gairebé totes les cases han romàs tancades durant tota la tarda i hi havia llocs cèntrics on no n'hi havia ni una d'oberta.

No cal dir que el comerç ha tancat les portes. El "Círculo Mercantil" ha estat apedregat i li han trencat tots els vidres. Un senyor d'avançada edat que sortia del "Círculo", ha estat ferit d'un cop de pedra.

Pels carrers es reuneixen nombrosos grups de protestants que insulten la força pública. Hi ha hagut algunes càrregues, sense que per ara hi hagi cap ferit greu.

Durant la pedregada de què ha estat objecte el "Círculo Mercantil" hi ha intervingut la guàrdia civil i en vista que els grups de revoltosos romanien tirant pedres, els guàrdies han fet diversos disparos a l'aire. S'assegura que hi ha un ferit lleu en un peu, el qual ha ingressat a l'Hospital. — Atlante.

MES FÉRITS SEGUIXEN LES CARREGUES

Saragossa, 1. — A conseqüència dels disparos fets davant el Círculo Mercantil han resultat ferits d'arma de foc Manuel Ortiz i Josep Citón, de vint anys. Tots dos sofreixen ferides al peu dret.

En les càrregues donades per la força pública al Passeig de la Independència han resultat ferits per cops de sabre Dolors Matero i un xicot anomenat Felip Bes.

Continuen les càrregues pel carrer del Coso i plaça de la Constitució.

Els diaris de Madrid arribats en el ràpid de les quatre de la tarda no s'han venut per haver-s'hi negat els encarregats de la venda. — Atlante.

Els musulmans causen greus disturbis

Chittagong (Índia), 1. — La ciutat està sentint hores de veritable terror vent-se impotent la policia local per contenir els excessos de la multitud.

Milers de musulmans han assaltat les tendes i establiments dels indús, causant danys per més de 750.000 lliures esterlines.

El magistrat del districte i el jefe de policia recorregueren la ciutat procurant aplacar el poble no logrant-ho. Ha estat declarat l'estat de guerra i s'ha donat avis que tota circulació pels carrers quedava prohibida després de les cinc de la tarda, baix amenaça de disparar la tropa sens previ avis.

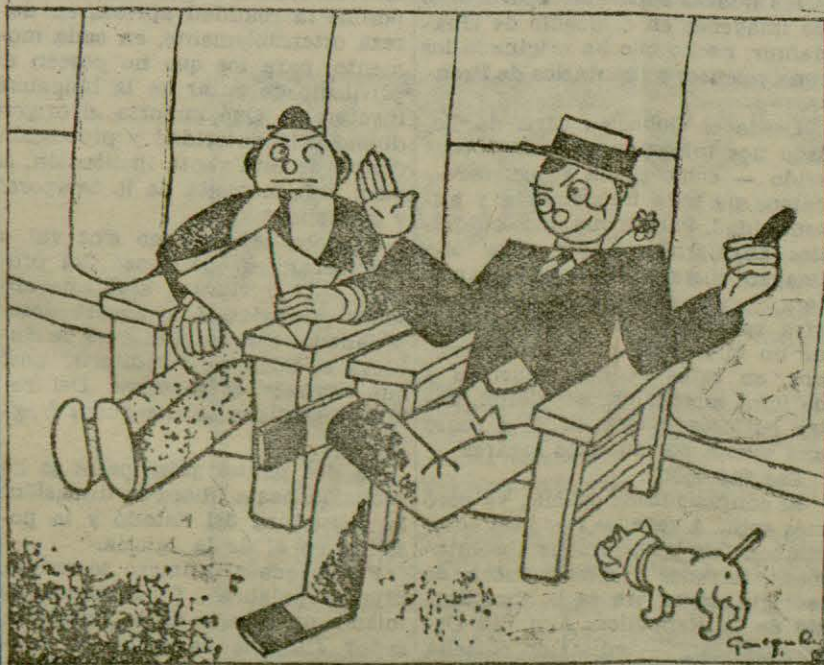
El magistrat adjunt resultà amb el crani fracturat i altres vuit persones han tingut que ésser hospitalitzades a conseqüència dels successos. Les comunicacions telefòniques es troben temporalment interrompudes. — Fabra.

DOS PILOTS I CINCO PASSEATGERS MORTS

Rangoon, 1. — Notícies procedents de Moscou anuncien que prop de Omsk ha caigut a terra un avió dedicat al transport de passatgers havent resultat morts dos pilots i cinc passatgers. — abra.

EXCUSES DE MAL PAGADOR

per Gaston Ry

— Com vols que pagui als meus deutes si ni Anglaterra no pot pagar els seus?

CATALUNYA A L'ESTRANGER

El viatge d'En Fontbernat i els seus cent homes

LA SORTIDA: Dissabte passat, tal com s'anuncià oportunament, quatre autocars, precedits per un cotxe de la Generalitat, empenyeren el seu viatge cap a terres franceses seguits pels aplaudiments d'uns quants amics que anaren a acomiadar-los a la Plaça de la República.

En representació de la Generalitat hi anava el Diputat Francesc Viladomat, qui ocupava el cotxe que obria la marxa, el qual compartia amb els germans Fontbernat, (Josep i Enric) l'esposa i germana d'aquest i En Carles Farsac per l'OPINIÓ.

Abans de començar la ruta, la comitiva es dirigí a casa del Doctor Peiró, on el President de la Generalitat s'estajà, per tal d'emportar-se'n cap a França unes paraules d'encoratjament de la primera autoritat de Catalunya. Francesc Macià rebé una comissió formada per Josep Fontbernat, Francesc Viladomat i el cronista i després d'una breu conversa amb ells sortí a saludar els expedicionaris que l'acolliren amb una salva d'aplaudiments. Acabada aquesta cerimònia breu i senzilla, la caravana empenygué la marxa cap a terres franceses.

A GIRONA: En arribar a Girona la caravana fou rebuda per l'alcalde accidental Sr. Palol, el tinent d'Alcalde Sr. Busquets i els Regidors Srs. Valls, Berdeu, Colomé, Julià, Ribas i Tomàs. Una gran quantitat de públic saludà així mateix l'expedició. Els cent homes d'En Fontbernat cantaren la Marseillesa, Els Segadors i l'Arbre de la Pàtria, cançons que els merequeren nòdrits aplaudiments per part del públic congregat a la plaça. L'Ajuntament obsequià amb un refresc i empenygué novament la marxa.

A FIGUERES: Passàrem per Figueres a un quart de tres de la matinada, però, malgrat l'avançat de l'hora, trobàrem una representació formada pels senyors Puig Pujades, diputat de la Generalitat, i consellers Vidal, Rovira, Bernat, Dalmau, Pey i Alexandre Deulofeu (aquests dos darrers en representació de l'Empordà Federal) i un nombrós públic disposat a demostrar als expedicionaris que aquella ampla cordialitat de l'Empordà estava sempre a punt de manifestar-se. També els homes d'En Fontbernat cantaren uns cançons i acabades aquestes, uns breus moments de conversa entorn d'una taula i novament el brunzir dels motors sonà carretera enllà...

CAMI DE FRANÇA: Se succeïren les hores sense novetat ni incident, tot gaudint d'una nit esplèndida en la qual la claror de la lluna retallava els contorns del paisatge. Res de nou no esdevingué fins arribar a Pertus on haguerem de romandre parats més de dues hores per una qüestió d'indole administrativa, que Fontbernat — actiu com sempre — i gràcies a les facilitats trobades per part de les autoritats franceses, solucionà amb precís i explicacions. Ja de matinada ens endinsàrem cap a terres franceses. Passàrem Perpinyà, Narbona, Carcassona, Toulouse...

A TOULOUSE: Al Capítol va ésser rebuda la representació oficial per Mrs. Rogalle, tinent d'alcalde; Poulard, també tinent d'alcalde; Diez, Domènech, president de la Colònia Catalana, i Fuselles. Per altra banda els cent homes d'En Fontbernat i l'Esbart de

Dançaïres, un xic fatigats i ensoñats però contents i entusiastes, menjaren en un restaurant de la Plaça Esquirol un dinar, en el qual regnà la més gran cordialitat.

Així mateix al "Bagatell Parc Club" es reuniren en un dinar de companyonia ofert per l'Ajuntament de Toulouse, una part dels expedicionaris, formada per Francesc Viladomat, qui presidí la taula; Mrs. Rogalle i Poulard, Escofet i Ollé, en representació de l'Ajuntament de Barcelona; Farsac, Diez, Domènech, Roc Boronat i Fuselles. De sobre taula s'entetaren alguns temes de política internacional i en el transcurs de la conversa es posà de manifest una vegada més la cordialitat existent entre el Llenguadoc i Catalunya.

EL CONCERT AL PARC TOULOUSENC: Amb una bona entrada, Josep Fontbernat dirigí, a les quatre de la tarda, al Parc Toulousenc. Hi havia una gran representació de la Colònia Catalana i les més rellevants personalitats del Llenguadoc.

Tinguérem ocasió de saludar a M. J. R. de Brousse, majoral del Felibrigé i corresponsal de "Le Telegraphe" a Toulouse; Mme. Deodac de Severac i la seva encisadora filla Manelie, i altres moltíssimes personalitats, que la improvisació del cronista — poc tafañer per temperament — l'impedí de donar el nom.

Hom cantà l'"Himne a l'Arbre Fruiter", "Bay Bay", "L'Empordà", "L'Arbre de la Pàtria", "L'Emigrant", "La Santa Espina" i "Els Segadors", que foren escoltats a peu dret. L'"Esbart de Dançaires" presentà algunes de les danses més típiques de Catalunya i obtingué en totes elles, especialment en el "Ball de Bastons", un èxit esclatant.

(Segueix a la pàgina 5)

La situació financiera d'Alemanya

LA REOBERTURA DE LA BORSA DE BERLIN

Berlin, 3. — En els cercles financers d'aquesta capital s'espera amb alguna ansietat l'obertura de la Borsa de Valors, que tindrà lloc dijous vinent.

Si hom jutja pels resultats dels canvis secrets als que actualment es cotitzen els valors alemanys, la baixa de la cotització serà general i força sensible.

Amb objecte d'evitar que els especuladors de la baixa tractin de forçar aquesta baixa natural, el Comitè de la Borsa de Berlin ha decidit oposar-se per tots els mitjans possibles als seus maneigs.

Això significa evidentment que els grans Bancs de Berlin, ajudats pel Reichsbank, tractaran el dijous de sostenir els canvis. — Fabra.

LES FALLIDES AUGMENTEN

Berlin, 1. — Durant el passat mes d'agost el nombre de fallides bancàries registrats en tot el territori del Reich, s'eleva a 1.065 contra 1.031 en el mes de juliol anterior. — Fabra.

Més aldarulls al barri comercial

Chittagong, 1. — Avui s'han començats nous excessos al barri comercial.

Els danys s'evalden en \$3.000.000 de francs.

Nombroses tendes han estat saquejades per la multitud i altres varïes enceses.

L'ordre ha quedat restablert i les autoritats dominen actualment la situació.

Els europeus no han sofert res a causa d'aquests desordres que han quedat limitats al barri indú. — Fabra.

OPTIMISME

Hi ha una sèrie de fets que permeten considerar amb franc optimisme els esdeveniments de què som espectadors i testimonis. Sobretot, infon optimisme el sentit de responsabilitat que, cada vegada més, agafen les actuacions del proletariat català, manifestat, especialment, en els darrers conflictes plantejats que com més virulents eren, quan major semblava la intransigència d'un i d'altres, s'han resolt en pau i en relativa bona harmonia, gràcies primerament, a aquell sentit de responsabilitat que assenyallàvem i, en segon lloc, a la confiança posada pels obrers en les autoritats catalanes i d'una manera especial en el nostre President Francesc Macià. Confiança ben posada, merescuda, i que no serà pas defraudada, perquè les autoritats catalanes farien molt més, encara, a favor de l'emancipació del proletariat català si tinguessin a l'abast de llurs mans tots els ressorts necessaris. No és així encara, desgraciadament, i les nostres autoritats cal que obrin en llurs intervencions en els conflictes socials d'una manera diem-ne paternal, aconsellant solucions justes, però no tenen, legalment, altra força per a imposar-les, que la força emanada de llur prestigi i arrelament entre el Poble, que els permet combatre i alliberar elements tan entrebancadors i pertorbadors de tots els conflictes socials que s'han anat plantejant i es plantegin a Catalunya — mentre no sigui autònoma — com són els Comitès paritaris i com és el mateix Delegat del treball, que no serveixen absolutament per a res més que per a crear dificultats, puix que no estan capacitats per a resoldre uns conflictes socials que no comprenen ni poden fer cap pas ni tan sols aixecar un dit sense evaçar prèvia consulta amb Madrid i amb Largo Caballero.

S'apropa, però, el dia en què l'execució de les lleis socials correspondrà a Catalunya; el dia, doncs, que ja no dependrem de Largo Caballero. Des d'aquell dia, no cal dir com les autoritats catalanes estudiarien els conflictes del treball i com ultra aconsellar sabran imposar solucions justes en bé de tots els productors catalans i d'una manera més concreta, en bé dels que viuen de llur salari.

Aleshores, governada Catalunya per ella mateixa, tenint l'execució de les lleis socials generals i capacitada per a fer la legislació so-

cial complementària que convingui no caldrà que els nostres obrers manuals tornin a demanar coses que ara els és quasi impossible abastar, com són assegurances obreres, protecció de la salut dels obrers dintre dels tallers i fàbriques, protecció de la massa proletària, protecció de la infància, fixació dels salaris mínims i de les jornades màximes de treball, etc. I no els caldrà demanar-les, perquè ja seran a la legislació catalana, puix que totes aquestes coses tan humanes i justes i moltes altres, encara, com són: participació dels obrers en els beneficis de la producció, comités de fàbrica i de taller, etc. figuren en el programa d'Esquerra Republicana de Catalunya i poden tenir i l'aconeciment que seran portades a la legislació catalana, perquè el Poble català donarà tota la força a l'Esquerra, la qual serà la força governamental de la futura Catalunya. I Macià i l'Esquerra imposaran, si cal, el contingut social del seu Programa en la legislació de l'Estat català autònom dins de la República espanyola.

Hi ha prou motius, doncs, per a sentir-se optimista. Cal, solament, que el sentit de responsabilitat del proletariat català es mantingui i augmenti i que llur confiança en les autoritats catalanes no minvi, en la seguretat que, associada a l'alliberat de Catalunya, l'Esquerra i el seu cabdill Macià sabran establir la tan desitjada Justícia social.

N. BATTESTINI

Un advertiment a les nacions d'Europa

Nova York, 1. — El butlletí del National City Bank", ocupant-se de la crisi econòmica que travessen tots els països, advertix a les nacions deutes d'Europa que no deixin transcorrer el temps sense fer res per assolir el seu sanejament financer i no es trobin que arriba el primer de juliol de 1932 debatint-se en les mateixes dificultats que ara, perquè amb això no faran més que contribuir a agreujar les dificultats generals. — Fabra.